

Září

KRISTŮV KŘÍŽ A MŠE SVATÁ

O svátku Povýšení sv. kříže (14. září) jsme si na těchto stránkách našeho farního listu už v minulých letech něco připomněli. S návratem Kristova kříže do niky kostela sv. Jana Nepomuckého se k tomuto tématu můžeme vrátit v souvislosti s několika nedělními prázdninovými promluvy, které se týkaly našeho prožívání mše svaté. Malé ohlédnutí a shrnutí několika základních myšlenek v tomto směru by nám mohlo posloužit na naší další cestě duchovního života.

Ježíš Kristus nás zachránil svou obětí na kříži: dal totiž svým utrpením věčné spravedlnosti víc než dostatečné zadostiučinění, satisfakci, za urážky Boha od všech lidí.

Pro zásluhu Kristovy se stáváme *novými* lidmi. Děje se to – z ustanovení samotného Ježíše Krista – při křtu svatém, kdy každý člověk – jednotlivě a osobně – se sbratřuje s Kristem, je přijímán do společenství rodiny Kristovy – Církve a má tak přímou účast na životě Kristově.

A dalšími svátostmi se tento *nový* život v pokřtěném člověku upevňuje a rozvíjí, případně obnovuje.

Pramenem tohoto nového života, života Kristova v nás, je Kristova *oběť*. Jako noví lidé žijeme z Krista, z Kristovy oběti, tak jako žije ratolest z kmene, na který byla naroubována. Tak jako po přirozené stránce žije člověk z dobrodiní Božího stvoření, tak po nadpřirozené stránce, jako nový člověk, žije z dobrodiní Božího vykoupění, které se uskutečnilo obětí Bohočlověka – Ježíše Krista.

Ježíš Kristus – jako hlava tajemného těla, tajemného společenství – Církve, dal svým bratřím a sestrám nejen nový život, ale dal nám také *svou oběť k dispozici*, jako úžasnou hodnotu, kterou můžeme věčnému Otci nabídnout, věnovat a tím způsobem Boha důstojně oslavovat, usmiřovat, jemu děkovat a jeho prosit.

Oběť Kristova je *oběť Nového zákona*, jak ji ustanovil Ježíš Kristus při poslední večeři. Tam uzavřel *novou* smlouvu mezi lidstvem a Bohem, a to tím, že tam přinesl svou oběť nekrevavým způsobem, a pak tuto oběť za několik hodin dovršil, dokončil krvavě na kříži.

A ve své nesmírné moudrosti a lásce ustanovil, aby se jeho oběť – pro nás, pro náš ustavičný prospěch – *ustavičně zpřítomňovala*. A to zpřítomnění jeho oběti – to je *mše svatá*. Jsme pozváni a dostává se nám té cti, že jsme přítomni na večeřadle jako apoštolové.

A tak s největším úžasem a hlubokou úctou sledujeme při mši svaté, jak Kristus – zastoupen knězem – pronáší tajemná slova, při nichž se proměňuje chléb a víno v Tělo a Krev Kristovu. Uskutečňuje se tím pro nás to, co se dělo při poslední večeři. Ježíš Kristus se nabízí jako oběť za nás. Je to tedy oběť Kristova, ale také oběť jeho rodiny – církve, a také oběť každého člena této rodiny Kristovy.

My jistě nemůžeme *nic přidat* ke Kristově oběti, jak byla přinesena tajemně ve večeřadle, a pak krvavě na kříži. Máme však získat *ovoce* vykupitelské smrti Kristovy. To je možné jedině tehdy, když se s *živou vírou a účinnou láskou* připojíme k jeho utrpení. Sv. Pavel to vyjadřuje těmito slovy: „Jsme-li děti Boží, dostaneme dědictví, dědictví od Boha a spoludědictví s Kristem. Musíme ovšem jako on trpět, abychom tak mohli spolu s ním dojít

do slávy.“ (Řím 8,17) Kristus Pán to vyjadřuje slovy: „Kdo chce jít za mnou, přemáhej sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne!“ (Mt 16,24)

Kristus nás vykoupil bez nás, ale ovoce jeho vykoupení získáme jen tehdy, když se *připojíme* k obětnímu úmyslu Krista Pána, který je naší hlavou. Na kříži se Kristus obětoval sám, ve mši svaté se však má spolu s ním obětovat Bohu celé jeho mystické tělo – Církev v každém jejím členu. Není lepší příležitost a naléhavější pozvání k osobní oběti sama sebe, než je mše svatá. Tato skutečně *aktivní spoluúčast* na oběti Kristově se vyjadřuje právě v *ofertoriu –obětování*: totiž modlitbami, chlebem a vínem, které se kladou na oltář, aby symbolizovaly – naznačovaly Krista – kterým se při proměňování také stanou, ale aby také symbolizovaly nás. V takovém smýšlení a úmyslu spočívá *aktivní* účast na mši svaté.

V příštím farní listě si ještě podrobněji uvedeme, jak máme možnost prožívat základní prvky eucharistické Bohoslužby, totiž bohoslužbu slova, obětování, proměňování a přijímání.

Ave, crux – spes unica! (Bud' pozdraven, kříži – jediná spáso!)

P. L.

Liturgický kalendář

Září 2006

1. pátek	První pátek v měsíci
3. neděle	22. neděle v mezidobí
8. pátek	Svátek Narození Panny Marie
10. neděle	23. neděle v mezidobí
12. úterý	Jména Panny Marie
13. středa	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
14. čtvrtek	Svátek Povýšení svatého kříže
15. pátek	Památka Panny Marie Bolestné
16. sobota	Památka sv. Ludmily, mučednice
17. neděle	24. neděle v mezidobí
19. úterý	Sv. Januária, biskupa a mučedníka
20. středa	Památa sv. Ondřeje Kim Tae-gona, kněze, Pavla Chiny Ha-sanga a druhů, mučedníků.
21. čtvrtek	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
23. sobota	Památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze
24. neděle	25. neděle v mezidobí
26. úterý	Sv. Kosmy a Damiána, mučedníků
27. středa	Památka sv. Vincence z Paula, kněze
28. čtvrtek	Slavnost SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa
29. pátek	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
30. sobota	Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve

Panna Maria má raději napodobování než obdivování.

Oznámení

- **V pátek 8. září bude po večerních bohoslužbách další setkání členů farní rady s P. Lohelem.**
- **V sobotu 9. září si při mši sv. v 10,30 hod. v kostele Nejsvětější Trojice udělí svátost manželství Alena Hejduková a Ing. Jiří Kott.** Na jejich společnou cestu do dalšího života jim vyprošujeme hojnost Božích milostí.
- **Eucharistický výstav se uskuteční v kostele Nejsvětější Trojice ve dnech 14. – 17. září vždy od 16,30 do 17,30 hod. s následnou mší sv. Z těchto důvodů se**

tam přesouvají čtvrtční (14.9.) a sobotní(16.9.) bohoslužby z kostela sv. Jana Nepomuckého.

- **Setkávání starších farníků ke katechezi a modlitbě bude pokračovat v domečku u kostela Nejsvětější Trojice v pátek 15. září po večerních bohoslužbách.**
- **Promítání filmu o životě sv. P. Pia z Pietrelciny se uskuteční v den jeho svátku v sobotu 23. září v 18.15 hod. ve farním sále u kostela sv. Jana Nep.**
- **Náboženská výchova dětí je prvním úkolem křesťanských rodičů. Je však možné ji podpořit a rozvinout katechezí ve farnosti. Rodiče nebo prarodiče, které k tomu mají souhlas rodičů, mohou své děti přihlásit u P. Lohela na další školní rok 2006/2007. Rozvrh jednotlivých hodin bude stanoven během září. Katecheze začnou v prvním týdnu měsíce října.**
- **Příprava středoškolské mládeže ke svátosti biřmování bude pokračovat v říjnu po domluvě jednotlivých katechezí s P. Loheliem.**
- **Biblické katecheze zachycující život Pána Ježíše podle evangelií budou pokračovat v sobotu 7. října po večerní mši sv. ve farním sále u kostela sv. Jana Nepomuckého.**
- **Další farní výprava po stopách křesťanské kultury do města Rakovníka a na hrad Křivoklát se vyhláší na 7. října s odjezdem od kostela sv. Jana Nep. v 8.00 hod. Zájemci se mohou jako obvykle přihlásit v sakristiích všech tří košířských kostelů.**

Přehled sbírek za rok 2005

Leden

53. Sbírka na opravu varhan v kostele sv. Jana Nepomuckého 2 500 Kč

Únor – Březen

54. Sbírka na pamětní desku P. F. Wernera 8 100 Kč

Duben – Květen

55. Sbírka na klášter premonstrátů Teplá 2 700 Kč

Červen – Červenec

56. Sbírka na klášter premonstrátek na Sv. kopečku v Olomouci 1 200 Kč

Srpen - Září

57. Sbírka na retardovanou mládež 2 500Kč

Říjen – Listopad

58. Sbírka na postižené leprou 2 800 Kč

Prosinec

59. Sbírka na postižené zemětřesením v Pakistánu 3 900Kč

Výměna svodu dešťové vody v kostele sv. Jana Nepomuckého

7. 8. 2006 začala po delší přípravě výměna svodu dešťové vody. Vše ale začalo mnohem dříve na několika farních radách, kde se probírá stav našich kostelů. Po vyhnití dřevěné zátky ve svodu došlo k vytopení kaple Božího hrobu. Při tom se zjistilo, že svod dešťové vody ve věži kostela sv. Jana Nepomuckého **je též v havarijním stavu (podélná prasklina v délce min. 50 cm.)**. Po tomto zjištění proběhla diskuse na farní radě o tom, zda svod v kapli vyměnit, nebo jen dát novou zátku. Nakonec převládá názor svod vyměnit. Nyní Vám mohu sdělit, že i majitel stavební firmy mě od záměru vyměnit svod zrazoval. Ono totiž není možné si svod, který je zazděný ve stěně, prohlédnout v celé délce. A v případě, že svod by byl v dobré stavu, tak rekonstrukce za desítky tisíc by byla přinejmenším

předčasná. Mým jediným vodítkem byla voda, kterou jsem nahmatal na zadní části svodu. (Kousku, který byl vybourán na výměnu zátky.) A proč tak obširný úvod? Protože kostel sv. Jana Nepomuckého má ještě tři další svody stejného stáří a ze stejného materiálu. Vydří? Nevydří?

foto:

Stavbyvedoucí a jeho tým

V pondělí stavební firma postavila lešení a vybourala zeď. Pak na další dny nastoupil instalatér. Napřed jsme jeli nakoupit materiál. Pak začal rozebírat potrubí a zároveň musel udělat provizorní napojení pokud by v noci přšelo. To se také asi dvakrát stalo. Při výměně se objevila prasklina litinového svodu v **délce min. jeden metr podélně**. Tato prasklina byla zřejmě způsobena mrazem a tak jsme se rozhodli, že svod zateplíme tepelným drátem. Dále bylo zjištěno protékání ve spoji a tím pádem byl konec trubky uhnílý. V pátek a v sobotu jsme sestavovali hlavní část svodu a instalovali na trubky zateplovací drát a proti hluku stékající vody byl nový svod obtočen filcem. V neděli instalatér vyboural poslední kousek, který zbýval.

V pondělí nikdo z nás neměl čas a v úterý přšelo. Tak se pokračovalo až ve středu. Původně se mělo končit ve čtvrtek v poledne. Nakonec jsme ale končili ve čtvrtek v 19 hod. Další potíž nastala s elektrikářem. Nikdo neměl čas, ale situaci zachránil Ondřej Vaněček, který kontaktoval svého kamaráda elektrikáře, který přislíbil, že se na to v sobotu v 9 hod. podívá. A skutečně jsme se v sobotu setkali. Dostal jsem za úkol nakoupit materiál a připravit vše po stavební stránce. V neděli v 14 15 jsme se v kostele sešli a provedli přípravné práce. Jak bylo domluveno v 15 hodin se dal pan elektrikář do práce a v 18 30 byla práce hotova. Honza Fridrich zatím sekal trávu.

V pondělí nastoupil mistr zednický, který za pondělí vše zazdil. Ten samý den přišli si kostel prohlédnout páni malíři. Dohodli jsme se co se vymaluje. V úterý zedník dokončil štukování a čeká se na čtvrtek kdy nastoupí malíři. Tím bude rekonstrukce ukončena.

V říjnu jeden náš farník, přislíbil vyměnit havarijní svod ve věži na vlastní náklady. I tato rekonstrukce je naprosto nezbytná. Myslím, že mu mohu za nás všechny předem poděkovat. Jméno bude včas oznámeno.

Částka za výměnu svodu je cca 80 tis. korun a malířské práce přijdou na dalších cca 30 tis. korun.

A nyní mi dovolte poděkovat všem kdo si na tuto práci vzali dovolenou: Honza Fridrich a Pavel Křížovský, v rámci svých pracovních povinností: Vítek Bobysud, Ondra Vaněček, Václav Dráb, p. Lohel, Václav Plíšek, ze svého volna: Jarda Dráb, bratr Bonaventura, p. Dobeš a v poslední řadě uklízacímu komandu v čele s pí. Křížovskou.

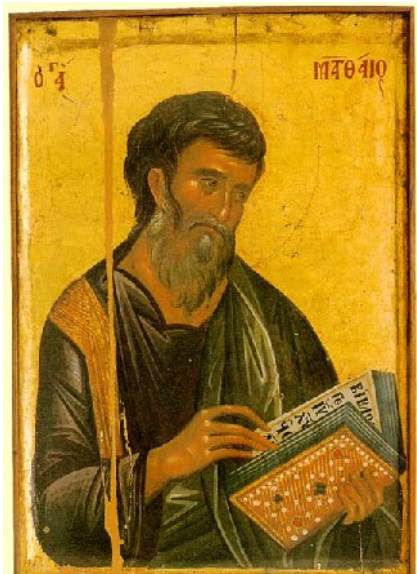

V. Bobysud

Naši světci

Sv. Matouš – apoštol a evangelista (svátek 21. září)

Evangelia hovoří o povolání sv. Matouše za Ježíšova učedníka. Ježíš viděl v celnici sedět člověka jménem Matouš a řekl mu: „Pojď za mnou!“ On vstal a šel za ním. Ježíš byl pak na hostině, kterou Matouš uspořádal, a tam bylo mnoho celníků a jiných hříšníků. Na námitky farizeů, že jí s celníky a hříšníky Ježíš odpovéděl: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.“ (Mt. 9.9) Povolání celníka bylo u Židů v opovržení, Byli to výběřčí daní pro římskou okupační správu a byli posuzováni téměř jako pohané.

Stejná scéna je popsána v evangeliích sv. Marka a sv. Lukáše. Tam má celník jméno Levi, u sv. Marka, je navíc uvedeno, že je syn Alfeův. (Mk 2.14 a L5,27) Měl tedy celník pravděpodobně dvě jména. Jméno Matouš je z hebrejského Mattija a to znamená „dar Boží“. Je možné, že toto jméno dal Ježíš Matoušovi při jeho povolání.

Kromě toho je sv. Matouš uveden již jen ve všech seznamech dvanácti apoštolů. Byl to pravděpodobně galilejský Žid, celník v Kafarnaum.

Jako apoštol provázel Matouš Ježíše při jeho putování Palestinou, byl přítomen poslední večeři, Ježíšově utrpení a byl svědkem jeho vzkříšení i Nanebevzetí. A spolu s ostatními apoštoly se setkal se vzkříšeným Pánem a přijal Ducha Svatého.

O Matoušově dalším působení máme jen nejisté nebo legendární zprávy. Píší o něm staří autoři 2. - 4. stol. Eusebius, Klement Alexandrijský a Ireneus, ale jejich podání se liší. Je pravděpodobné, že nejdříve hlásal evangelium mezi židy v Palestině mimo Jerusalema a pak odešel do jiné země. Jak a kde zemřel, není jasné. Většinou se přijímá, že zemřel mučednickou smrtí.

Jeho ostatky se uctívají v jemu zasvěcené katedrále v Salernu od r. 954, o jejich původu není však nic známo. A jsou kostely zasvěcené sv. Matoušovi i v Čechách? Není to hojně zasvěcení, ale navštívili jsme při farní pouti v jubilejním roce kostel sv. Matouše v Hrádku u Vlašimi. Další kostely sv. Matouše jsou např. v Ratajích nad Sázavou, v Dobroměřicích u Loun, v Křešicích u Litoměřic a ještě i jinde.

Evangelium sv. Matouše je první knihou v kánonu knih Nového Zákona. Odborníci předpokládají, že je autor psal v Palestině mimo Jerusalema nebo snad v Sýrii pro křesťany židovského původu a že měl už k dispozici evangelium sv. Marka, které se pokládá za nejstarší. Matouš stále ukazuje, že Ježíšův příběh je naplněním starozákonních zaslíbení.

Sv. Basil v komentáři píše: „Ne nadarmo se Syn Boží vtělil a stal se člověkem a ne nadarmo nám ho tak jeho první evangelista sv. Matouš představuje ve svém evangeliu; na každé stránce se nám dokazuje, že Ježíš je pravý Bůh a pravý člověk a každému z nás nepřestává opakovat, co bylo řečeno i jemu: Následuj mne.“

Podle Internetu (Cath. Encycl., Heiligenlexikon), P. Arrighini: Dvanásti, a j.

M.P.

DALŠÍ POHLEDY NA VÍRU

Člověk (podle Kompendia katechismu katolické církve, II. část (ot. 66-72))

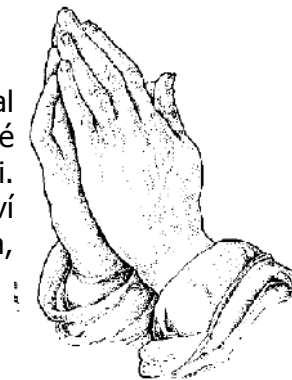
66. V Jakém smyslu je člověk stvořen „k Božímu obrazu“?

Člověk je k Božímu obrazu v tom smyslu, že je schopen poznávat a svobodně milovat svého Stvořitele. Je jediným tvorem, kterého chtěl Bůh pro něho samého a kterého povolal, aby s ním sdílel jeho božský život v poznání a lásce. Člověk, protože je Božím obrazem, má

důstojnost osoby: není něco nýbrž někdo; je schopen poznávat se, svobodně se dávat a vstoupit do společenství s Bohem a s ostatními osobami.

67. Proč Bůh stvořil člověka?

Bůh stvořil celého člověka, avšak člověk byl stvořen, aby poznával Boha, sloužil Mu a miloval Ho, aby Mu věnoval v tomto světě celé stvoření jako díkuvzdání a aby byl vyvýšen k životu s Bohem v nebi. Pouze v tajemství vtěleného Slova nachází pravé světlo tajemství člověka, jenž je předurčen reprodukovat obraz vtěleného Božího Syna, který je dokonalým „obrazem neviditelného Boha“ (Kol 1,15)

68. Proč lidé vytvářejí jednotu?

Všichni lidé tvoří jednotu lidského pokolení, protože mají společný původ od Boha. Bůh totiž „stvořil z jednoho člověka celé lidské pokolení“ (Sk 17,26). Všichni pak mají jediného Spasitele a jsou povoláni mít podíl na věčné blaženosti Boha.

69. Jak duše a tělo vytvářejí v člověku jednotu?

Lidská osoba je bytost zároveň tělesná a duchovní. Duch a hmota vytvářejí v člověku jedinou přirozenost. Tato jednotu je tak radikální, že díky duchovní duši se tělo, které je hmotné, stává lidským a žijícím tělem a má podíl na důstojnosti Božího obrazu.

70. Kdo dává člověku duši?

Lidská duše nepochází od rodičů, nýbrž je přímo stvořena Bohem a je nesmrtelná. Když umírá tělo, ona nezhyne, spojí se znovu s tělem ve chvíli konečného vzkříšení.

71. Jaký vztah vložil Bůh mezi muže a ženu?

Muž a žena byli stvořeni Bohem ve stejné důstojnosti jako lidské osoby a zároveň se vzájemně doplňují jako muž a žena. Bůh je chtěl jednoho pro druhého, pro osobní společenství. Zároveň jsou povoláni k tomu, aby předávali lidský život tím, že v manželství vytvoří „jedno tělo“ (Gen 24) a ovládali zemi jako „správcové“ Boha.

72. Jaký byl původní stav člověka podle Božího plánu?

Když Bůh stvořil muže a ženu, daroval jim zvláštní účast na svém božském životě ve svatosti a spravedlnosti. V Božím plánu by člověk neměl ani trpět ani zemřít. Kromě toho v člověku vládla dokonalá harmonie v něm samém, mezi tvorem a Stvořitelem, mezi mužem a ženou, mezi prvním párem a celým stvořením.

Manželé Kloudovi posílají košířským farníkům pozdravy a vzpomínky z Bražné, kde nyní žijí obklopeni láskou své rodiny. I my posíláme do Bražné vzpomínky a poděkování za vše, co oba pro naši farnost vykonali a poručíme je do ochrany Boží.

Vydává:
Redakční rada:
Uzávěrka:
Náklad:
Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger
15. každého měsíce
170 výtisků
<http://kosirska.farnost.cz>

Neprodejné